HUGO DE SANCTO VICTORE
Österreich, 12. Jh.
Seite 93v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26334
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uoluntas. qd nec dari nec auferri possit. Iuno. Preterea uoluntas hominis ē potestas dī. & ī uoluntas hominis ē qa uelle ī potestate hominis ē. ⁊ nī potest uoluntate uellere homini aliq uolentia extrinsecus. Neq; ī firmitas neq; adūitas ulla neq; paupitas uoluntate hōi tollere potest. nisi ipse homo uoluerit. Opus ea auferri potest. ⁊ quando ipse nūuult uoluntas nī potest. Preterea nī ē in ipso qn possit. ⁊ in ipso ē qn uelit. Cuā quāuis extra ipso nī fit uoluntas qndo uult. qa ⁊ ipsū uelle bonū exdō ē. idēco tūn in ipso hōie dīr ēe qndo uelit. qa extrinsecus uelle hōis impediri nī potest. ad hoc ut uelit nich foris querit. totū ī ipso ē qd ad hoc faciendū opus ē. Non querit aliqd extra se ut uelle hīt ī se. idēco in ipso ē uelle. posse ī ipso nī ē nī aliud foris apponat ad explicandā uoluntate. qd qndo ad ēe debeat. t ab ēe in potestate hōis nī ē. Id ēco qndo nūuult bonū nī culpat. nisi ipse. Indo aut nī potest si uult qdē pp uoluntate ī possibilitas nī imputat. Si aut nūuult pp impossibilitate uoluntas nī excusat. Totū g meritū ī uoluntate ē. Intū uis. tūn meritis. S; dicis. Si solū uelle meritū ē ⁊ si solū meritū hōis in sola ⁊ stat uoluntate. qd g op facit. Habeo uoluntate ⁊ sufficīt. Id nec ē opari

ī currens

si opus nich facit. S; uoluntate sine opere nī potest. qn opari potest. Non ē uoluntas si nī opat qd potest. Si aut nī potest opari. sufficit ipsa sibi. ⁊ hīt meritū suū pp se. ī q sola placet qd bona ē. S; dicis tūn. Si totū meritū in uoluntate ē nich amplius exope ē. ⁊ qndo ipsū op eū uoluntate ē. Iuare g opus requirit. si pope mito hōis nich adiuit t auferit. audi qre lō post uoluntate ⁊ op requirit. ut ī ipso ope uoluntas augeat. Tale ē cor hominis. ut ope suo amplius inardescat siue ad bonitate amanda sire ad malitia ē. siue ad malicia si pūlta uitinq; affectus ope nutrit ut crescat. amplior fit. nuq fieri potest ut uoluntas ope suo nī augeat. qntū g uoluntas est. tūn meritū est. t tūn ipsū op uoluntatis aut pdē ī bonū aut ī malū nocet. qntū ipsa uoluntate ad affectū bonitatis siue malicie accedendo exercet. ⁊ si fortē cūgerit tanta ēe uoluntate ī eo q nī opatur. qnta ē ī illo qui opus exercet. ubi uoluntas eadē meritū dissimile ēe nī potest. S; dicis tūn. S totū meritū ī uoluntate ē g bonū opus nī remunerat. S; sola uoluntas. Iude qm hoc ī telligere uelis. Nā sēdm aliqd ⁊ hoc ī uacit dīr. q hōis uoluntas siue ad bonū. siue ad malū. sola remunerat. & rursū queuent dīr. q op ⁊ uoluntas. q ipse ⁊ ho uolens. q opans. p uoluntate ⁊ ope remunerantur. Dicit uoluntas remunerari. q ī ipsa meritū ēstat. dicit ⁊ op remunerari. q ī ipso ēstat causa siue occasio merendi. Volūtas remu

Ja nichil amplius ex opere est.